

bolj iz navade, da se obdrži dobro ime tovarne. — Na Angleško prideta sedaj nemški cesar in cesarica. Lehko se zna, da bode vzprejem veličasten, saj je angleška kraljica „stara mati“ cesarju Viljemu II. Vrhu tega pa se govori že o posebni zvezi Nemčije in Anglije, se ve, da zoper Francoze in zato dela tudi angleška vlada na to, da bode vzprejem tem sijajniši. — Na Ruskem se čuti, da nimajo zaveznikov in vsled tega je tam jim biti previdnim še bolj, kakor v kateri drugi državi. Lehko pa priznamo sedanji ruski vladi, da se zaveda tega in zanaša se torej le na lastne moči, na lastno vojaštvo, to pa tudi množi v veliki meri. — Mladi srbski kralj, Aleksander, ne gre k očetu v Pariz, ker je ljudstvo zoper to ter ne vidi rado kralja pri očetu, razkralji Milanu. — Na Turskem so roparji še sedaj tem drznejši, ker se jim je posrečilo pri prvem velikem ropu. V tem so roparji zajeli veliko denarja, turska vlada pa jim vse eno še ni prišla na sled. — V Aziji, v deželi Yemen, je vzbruhnila ustaja zoper tursko oblast, toda Turki tajijo, da bi imela ona posebni pomen. — V Afriki še kuga ni popustila, ampak sega še dalje in to je v sedanji vročini v resnici nevarno. — Trgovina s sužnji pa pojema, vsaj v Afriki, ako govori angleška vlada resnico. — Iz Amerike čuje se o večih ustajah, posebno v Braziliji. Temu pa se nihče ne čudi, kajti sedanja republika nastala je tudi iz ustaje. Iz greha pride greh, iz ustaje pa ustaja.

Za poduk in kratek čas.

Osteklenej gori in zaketem gradu.

(Pripovedka, zapis. Matilda Kurnik.)

Imel je oče tri sine. Oče je oslepel, joče se ubožec in tarna. Sliši pa o steklenej gori in zaketem gradu, v katerem je zavdana kraljičina; a kateri njo reši, dobi njo za ženo in vse njeno veliko bogastvo.

V gradu se tudi nahaja živa voda, rabljiva za vse bolezni. Zaklestvo kraljičine pravljica tako le opisuje: „Kraljičina se omoži z mladim in poštenim kraljevičem, s katerim je upala, da bode v miru in lepi zastopnosti do smrti živela. Bil je pa tekmeč, ki drugače ni mislil, kakor da ga bo vzela za soproga. Mislimo si ne malo jezo onega gospodiča, ki pa ni bil onemu jednak ne v pridnosti ne poštenosti. Ni čuda, da ne mara zanj. V tej jezi je toraj preišljeval, kakó se osvetiti; na njegovo veselje mož one kraljičine umrje, a tudi dalje naprej se prepriča, da ona ne mara za-nj. Sedaj je pa jeza tudi njegove matere, stare — čarovnice priklopela do vrhunca. Zaklela je torej kraljičino in v tem nastane steklena gora in v gradu vse zakleto. Kdor bi si pa upal rešiti, mora s

seboj imeti tri leskovice natančno pol leta stare, s temi naj kraljičino vdari in čez nekaj časa se gotovo predrami iz zaklestva ona, kakor tudi vse, kar je v gradu in steklena gora se spremeni zopet v poprešnji stan.“

Oče pošlje staršega sina iskat steklene gore. Dá mu na pot zalega konja, vina, živeža in mnogo denarja. Bil je že daleč. Vino mu gre posebno v slast; tudi beli kruh in meso mu diši. Sreča pa berača, ki ga prosi za skorjico kruha, a požrešnež mu ne dá niti drobtinice. Vendar še ga berač vpraša, kam namerava: „Po živo vodo za mojega slepega očeta, gori nekam na stekleno goro!“ je bil odgovor visokoletečega gizdalina, zapravljevca. Naravnost rečeno, pravi berač, nikdar ne bodeš plezal po steklenej gori. Z Bogom! No, to ga takó razjari, da še tem bolj jame zapravljevati denar, ki mu ga je oče le za potrebo dal; a na slepe oči očeta ni mislil. Tako brez uspeha primenca domú. Oče se ga razveseli iz kraja, a tudi razžalosti, kadar izvé, da sin, katerega je prisrčno ljubil, ni ničesar opravil, ampak še brez potrebe je denar potrosil. Povedal mu jih je nekaj prav gorkih.

Sedaj prosi srednji sin očeta, naj ga pusti v svet. Se ve, da s težavo dobi dovoljenje, ker že prvi ga je mnogo oškodil; vendar sila kola lomi; za svitlobo oči bi vsaki dal zadnji vinar.

(Dalje prih.)

Smešnica 27. „Dober dan, oslova mati!“ kričijo učenci nad kmetico, ki je osla peljala. „Bog ga daj, oslovi brati“, odzdravi žena in gre naprej.

Razne stvari.

(Podpora.) Svitli cesar je daroval požarni brambi v Sevnici ob Savi 50 gld. iz lastnega premoženja.

(Novo poslopje) stavi se za c. kr. gimnazijo v Mariboru. Včeraj, dne 1. julija je izdignil baron Hein, c. kr. okr. glavar, kot zastopnik Nj. veličanstva prvo lopato prsti na torišči ter je s tem izročil stavljenje A. Černičku, stavbinskemu mojstru v Mariboru.

(Šulverein.) Poročilo nemškega šulvereina za leto 1890 obžaluje, da je imelo društvo za 34.000 gld. manj prihodka, kakor leto poprej. Po naših mislih pa je še zmerom preveč denarja, kar ga izmeče društvo za svoje namene.

(Mladina.) Dne 22. junija so v Celji zajeli dva mlada popotnika iz Dunaja. Na mesto v šlo šta jo fantiča potegnula v svet in prišla sta do Celja ravno, ko jima je potekel denar, kar sta ga bila starišem izmaknila.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda) za Gornjograd priredi v nedeljo, dne 12. julija t. l. ob 4. uri popoldne v Gornjemgradu na